

РЕШЕНИЕ

№ 613

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД в публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110157502 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на Л. М. Т., ЕГН ***** срещу Д. И. Т. с правна квалификация чл. 49, ал. 1, вр. ал. 3 от СК, обективно съединен с небрачни искове.

В молбата се твърди, че страните са сключили граждански брак на 28.08.2015 г., от който имат родено едно дете – Ивайло Димитров Т., роден на 15.06.2017г. Съпрузите са във фактическа раздяла от месец януари 2021г. В молбата се посочват подробно брачни провинения на съпруга. Моли съда да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника, както и родителските права върху роденото от брака дете да бъдат предоставени на ищцата, да бъде определен режим на лични отношения между бащата и детето, ответникът да бъде осъден да заплаща на детето месечна издръжка в размер на 250 лева, считано от месец януари 2021г., до навършване на пълнолетие на детето или настъпването на друга правоизменяща или правопогасяваща причина, както и законна лихва за всяка просрочена вноска. Моли след прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име – Филипова. Претендира разноски.

Ответникът в определения срок по чл. 131 ГПК е представил отговор на

исквата молба, предявена е и насрещна молба. Оспорва изложените в исквата молба твърдения и предявените искиве като неоснователни. Моли бракът да бъде прекратен, както и родителските права спрямо роденото по време на брака дете Ивайло да бъдат предоставени за упражняване на неговия баща, местоживеенето на детето да бъде определено при бащата, на майката да бъде определен режим на лични отношения, както и същата да заплаща месечна издръжка на детето в минимален размер. Не претендира разноски.

В определения срок по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на насрещната искова молба. Ищцата по първоначалната молба оспорва изложените в насрещната такава обстоятелства като неверни и счита предявените насрещни искиве за неоснователни.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, на М. за установено от фактическа страна следното:

От представеното удостоверение за граждански брак, издадено от Община Кърджали въз основа на акт за граждански брак № 0639/28.08.2015г., се установява, че на 28.08.2015 г. страните са сключили граждански брак, като съпругата е променила фамилното си име от Филипова на Т..

От приетото като писмено доказателство удостоверение за раждане, издадено от СО – район „Младост“ въз основа на акт за раждане № 0714/22.06.2017 г., се установява, че от брака си страните имат родено едно дете – Ивайло Димитров Т., ЕГН *****/малолетен/.

Видно от приетата по делото справка за личен лекар, към месец април 2021г. личен лекар на детето е д-р Христо Кирилов Бонев, практика „Д-р Бонев-АИМП“ ЕООД с адрес в гр. Кърджали.

От 09.04.2021г. детето е с настоящ адрес: гр. К. Със заповед на кмета на Община Кърджали адресната регистрация по настоящ адрес на детето Ивайло в гр. Кърджали, ул. Славянска № 29 е заличена. Настоящият адрес на детето е в гр. С. Видно от изготвената от директора на ДГ „Дъга“, гр. Кърджали, служебна бележка, детето Ивайло е записано и ще посещава ДГ „Дъга“ гр. Кърджали. Заявлението е входирано от майката Л. Т., като към 06.07.2021г. детето Ивайло не е записано в регистъра и не посещава ДГ „Дъга“ гр. Кърджали.

От изготвената от директора на ДГ № 188 „Вяра, Надежда, Любов“

служебна бележка се установява, че Ивайло Димитров Т. е записано в посочената детска градина на 02.09.2020г. и към дата 23.09.2021г. не е в процес на отписване от детското заведение. Детето е записано за учебната 2022/2023г. и към дата 01.11.2022г. посещава редовно детска градина № 188 „Вяра, Надежда, Любов“ в III група. Ивайло посещава и следните допълнителни дейности: английски език, народни танци, модерни танци, тенис на маса, йога за деца и футбол.

От 07.04.2021г. ищцата Л. М. Т. е с регистриран постоянен адрес в гр. К. Същата е придобила чрез дарение дял от недвижимия имот на посочения адрес.

За периода от 15.05.2017г. до 16.03.2020г. ищцата е била в отпуск поради временна неработоспособност, като причините са бременност, майчинство, придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст.

На 02.06.2010г. ответникът е придобил чрез покупко – продажба собствеността върху недвижим имот, представляващ апартамент Г27, находящ се в ж.к., бл. 426А, вх. Г.

На 12.08.2019г. е издадено от д-р Златка Етрополска направление на ищцата за консултация с психиатър.

На 24.11.2021г., 23.11.2021г. и 23.10.2021г. ответникът изпратил чрез „Български пощи“ ЕАД сума в размер на по 180.00 лева на ищцата за детето Ивайло.

Всяка от страните е инициирала производства по реда на ЗЗДН, като са издадени заповеди за незабавна защита и на всяка от тях са наложени мерки по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, включително и такива в полза на малолетното дете Ивайло. Постановени са съдебни решения, влезли в сила, с които молбите на всяка една от страните, с която се търси защита по реда на ЗЗДН, са отхвърлени.

С протоколно определение от 16.05.2022г. на СРС, 91 състав, постановено в открито съдебно заседание на 16.05.2022г., на основание чл. 323 ГПК са определени привременни мерки в настоящото производство, като на бащата е определен режим на лични отношения с детето Ивайло, както и същият е задължен да заплаща на детето месечна издръжка в размер на 250 лева чрез неговата майка и законен представител Л. Т.. С определение от

28.09.2022г., постановено в открито съдебно заседание на същата дата, привременните мерки са изменени, като родителските права върху детето са възложени на неговия бащата Д. Т., определено е местоживеенето на детето при неговия баща, определен е режим на лични отношения на майката с детето. С определения от 29.06.2023г. и от 11.12.2023г. привременните мерки в частта относно определения режим на лични отношения на майката с детето е изменен.

От заключението на изготвеното от д-р Николай Димитров Маринов на 29.09.2022г. съдебномедицинско удостоверение № 248/2022г. се установява, че при прегледа на Ивайло Димитров Т. се установява: успоредни по между си ивицести кръвонасядания на кожата на лявата буза. Описаните увреждания са получени при действието на твърди тъпи предмети с удължена цилиндрична форма, каквито са пръстите на човешката ръка и по време отговарят да са възникнали преди по – малко от едно денонощие.

Детето е записано и посещава група за обучение по плуване в Спортен комплекс „Овергаз Арена“, собственост на „БГ Школо“ ЕАД.

На 20.01.2023г. е извършен очен преглед на детето, като е поставена диагноза: Конвергентен конкомитентен страбизъм.

На 01.10.2023г. ищцата в качеството ѝ на наемател сключила договор за наем на недвижим имот, находящ се в гр. Со.

На 16.10.2023г. ищцата сключила договор за наем на имот като наемател за жилище, представляващо ателие 7, находящо се в гр.София. Посоченото жилище е посетено от социален работник при ДСП – Младост. Видно от изготвения социален доклад, в момента Т. ползва платен отпуск, но в случай, че ѝ бъдат предоставени родителски права, тя ще премести местоработата си в гр. София. Жилището се състои от детска стая, просторна всекидневна и санитарен възел. Налице е всичко необходимо за отглеждане на дете.

Всяка от страните подавала сигнали, жалби и молби до различни институции – ДСП – Кърджали, СДВР, районна прокуратура – гр. Кърджали, Софийска районна прокуратура, РС – гр. Кърджали, Софийски районен съд и др.

С оглед задължението, обективизирано в чл. 15, ал. 6 ЗЗДт, по делото са

изготвени социални доклади от компетентните ДСП. Видно от проведеното социално проучване, Д. Т. и Л. Т. са съпрузи от 2015г. От брака си имат родено едно дете – Ивайло Димитров Т., роден на 15.06.2017г. в гр. София. Семейството е живяло в гр. в жилище, собственост на Д. Т.. Съпрузите са във фактическа раздяла от 17.01.2021г. По данни на Д. Т., неразбирателството между съпрузите от е от 3 години. Л. Т. взела със себе си детето и напуснала семейното жилище, като се преместила в гр. Кърджали в жилище на родителите си. Като причина за раздялата Т. сочи заболяване на майката и намеса на родителите ѝ в отношенията им. Конфликтът между родителите се задълбочава. На 31.03.2021г. във време, когато детето било при баща си, Т. посетила съпруга и детето си в гр. София. Пред жилищната сграда, в която живеят, Т. бил изненадан от родителите на Т. и брат ѝ, които му нанесли побой и взели детето. След случая бащата в продължение на 4 месеца и половина не е виждал сина си. От месец 10.2021г. съдът разрешил на Т. да вижда сина си – по 2 часа всяка седмица. Срещите с детето са провеждани в ЦОП – Момчилград, за да може психолог да наблюдава взаимоотношенията между детето и бащата. По данни на бащата, има нетипична емоционална връзка с детето, много му е трудно да живее без сина си и той много му липсва. По информация от бащата, детето страда от раздялата им. При всяка тяхна среща Ивайло пожелавал друга среща и изявявал желание да отидат в общия им дом в гр. София. Детето се отглежда и възпитава от майката, в семейна среда при ограничен режим на виждания с бащата. Д. Т. живее в просторно тристайно жилище в гр. София. В жилището са осигурени всички условия за гледане на дете. Т. работи в застрахователно дружество АВВИ ООД с месечен доход 1900 лева. Срещите на Ивайло с бащата и с родителите на бащата са ограничени от майката. Взаимоотношенията между родителите на детето са влошени. Същите не съумяват да запазят добрия тон в общуването си. В ОЗД при ДСП – Кърджали от 15.03.2021г. има отворен случай за детето Ивайло Т.. Установено е, че няма непосредствен риск за здравето и живота на детето, но предвид факта, че между родителите съществува конфликт, който може да се отрази сериозно върху емоционалността на момчето и с цел предприемане на действия за предотвратяването му са предприети мерки за закрила в семейна среда по реда на чл. 23, т. 6 от ЗЗДт. До края на 2020г. семейството е живяло в гр. София в жилище, собственост на Т.. Съпрузите са във фактическа раздяла от

17.01.2021г.. По думи на Т., неразбирателството им е от 3 години. Майката споделя, че в годините се опитвала да разговаря със съпруга си и да намерят решение на разногласията си. Опитите за разговор останали без резултат. От 17.01.2021г. майката и детето живеят в гр. Кърджали. Т. разказва, че след раздялата с Т. същият осъществявал контакти със сина си почти всеки ден чрез вайбър или скайп. На 18.03.2021г. за детето е издадено направление за ползване на социална услуга – психолог към ЦОП – Момчилград. Т. била поканена в ОЗД – Кърджали за сключване на договор. Същата подала сигнал за това, че детето е при бащата и тя няма контакт с него. На 01.04.2021г. Т. се обадила в ОЗД – Кърджали и заявила, че била в гр. София, за да си вземе детето, и Ивайло е при нея в гр. Кърджали. Бащата се обадил на тел. 112 и поискал съдействие от полицията за взимане на детето от адреса, на който живее с майката. Предоставил заповед за незабавна защита. На 02.04.2021г. социални работници от ОЗД – Кърджали посетили адреса на майката. Родителите на Т. отказали на полицаите да отворят вратата, заявявайки, че те не са получили заповед за домашно насилие. Предоставен им е екземпляр от заповедта, но отново отказали да осигурят достъп до дома. На 25.05.2021г. в ДСП – Кърджали е получено определение от районен съд – Кърджали, в което е определено право на лични отношения на бащата с детето. Първата среща е на 31.05.2021г.. Бащата е поканен на среща с психолога един час по – рано преди срещата с майката и детето. Видно от изготвения междинен доклад, бащата посетил центъра един час по – рано за индивидуална консултация. Майката и детето дошли в уговорения час. По думи на специалиста, детето било в много лошо емоционално състояние и не желало да влезе в сградата. Необходимо било време детето да се успокои и да започне да контактува с баща си. Дватама започнали съвместна игра. По данни на психолога: Т. има добър подход към детето, съществува добра емоционална връзка между баща и син, детето е доволно от общуването с бащата. В края на срещата Ивайло пожелал друга среща с баща си и изявил желание заедно с майка си да отидат в общия им дом в гр. София. Майката и детето са си тръгнали първи. Т. наблюдавал през прозореца на ЦОП как си тръгва Ивайло и споделил на психолога, че му е много трудно да живее без сина си и много му липсва. Разказал, че между него и Ивайло имало много силна връзка. В ЦОП – Момчилград са осъществени три срещи между детето и бащата. Последната среща била на 18.06.2021г. По информация на

психолога, бащата заявил, че не желае да се организират следващи срещи до приключване на съдебните дела за домашно насилие. По данни на майката относно срещата на 31.05.2021г., при пристигане на място Ивайло не пожелал да слезе от колата – плачел и се дърпал. След намесата на психолога детето влязло в центъра, където било необходимо още време, за да почне да контактува с баща си. След срещата детето напуснало стаята без да се сбогува с него. На 13.10.2021г. било получено писмо от майката, видно от което Т. отказва да ползва социалната услуга. Същата заявила в телефонен разговор със социален работник от ОЗД, че не е сключила договор с ЦОП – Момчилград, тъй като счита, че работата на техния психолог е недостатъчна с детето ѝ. Желаете да ползва социална услуга, но в друг ЦОП. На детето е издадено направление за ползване на социална услуга – психолог към ЦОП – Ардино. Постъпил е сигнал от бащата, че майката ограничава контактите му с детето. По данни на майката, бащата не е осъществявал контакт със сина си и не се е обаждал. Ивайло говори за баща си и желае да се вижда с него. Проведена е среща между бащата и детето в ОЗД при ДСП – Кърджали. Срещата била емоционална. Детето открито изразявало радост от срещата с бащата. Видно от получената информация от ЦОП – Ардино за работата на психолога с детето Ивайло, обикновено детето било в стабилно емоционално състояние. Положително настроен, общителен и емоционален в присъствието на майка си по време на реализираните дейности. При раздялата с нея демонстрира силна тревожност, като плаче неутешимо. Майката от своя страна не сътрудничи при отделянето с детето си, като не взема под внимание инструкциите на психолога, напуска стаята за секунди и се връща обратно без да предоставя необходимото време за реакция на детето, а от своя страна усложнява ситуацията при раздялата. По същия начин са протичали съвместните срещи между бащата и детето, на които присъствал психологът с цел наблюдаване на тяхната емоционална връзка. Видно от изготвения от ЦОП – Ардино доклад за цялостната оценка на родителския капацитет на майката, у същата е налице родителски капацитет в много добра степен, който позволява адекватно задоволяване на потребностите на детето във всички аспекти от неговото развитие в много добра степен. От 12.01.2022г. срещите между бащата и детето са в присъствието на социален работник, без присъствието на майката. Срещите протичат видимо спокойно, детето и бащата играят и се забавляват, Ивайло е щастлив и в края на почти всяка

среща пита кога ще бъде следващата. В края на срещите детето търси майка си. Към този момент майката и детето живеят в гр. Кърджали. За детето е обособена стая, която е обзаведена със спалня, на която детето казва, че спи заедно с майка си. Майката работи в РРС Радио – Кърджали – БНР като редактор. По данни от майката, детето посещава ДГ „Дъга“ гр. Кърджали. Ходи с желание на детска градина, има много приятели там, харесва учителките, включва се в дейностите, организирани в детското заведение. Майката споделя, че детето ходи на бойни изкуства и народни танци. Харесва му да ходи, показва вкъщи какво са научили. На 15.12.2021г. е проведен телефонен разговор с директора на ДГ „Дъга“, който разказва, че Ивайло е спокоен в групата. Детето е адаптирано напълно. Участва във всички дейности в групата и в допълнителни дейности – бойни изкуства и народни танци. Ивайло се включва в игрите в групата и в другите занимания освен задължителните. Посещава редовно детското заведение. Има осигурени необходимите помагала за ситуациите. Детето е водено и вземано от детската градина от майката. Детето винаги е в добър външен вид, не са забелязали проблеми в поведението му. Детето посещава детското заведение от м.09.2021г. редовно. От наблюденията в микросредата /групата/ се констатира: Ивайло се води и взема от ДГ от майката. Демонстрира силна привързаност към нея. Говори за съвместни преживявания, споделя как ще се забавляват, рисува картини, с които иска да я изненада. Наблюдава се положителна адаптация на детето в детската група. Включва се в организирани игри, има предпочитания за партньори в игра. Много добри навици за лична хигиена, спазва правила за хранене, личен тоалет. Вниманието му е устойчиво, памет – много добра за възрастта си, въображение – много богато. Познава учтиви форми на общуване и ги използва по предназначение. Притежава богат активен речник. Води свободно разговор. Работи с много голямо желание по дейности – изобразително изкуство, конструиране и технологии и игри с конструктивни задачи. Любознателен, трудолюбив и много внимателен в дейностите в детската градина, вписва се в детския колектив. Майката споделя, че Ивайло е привързан и към двамата си родители. По данни на майката, вкъщи Ивайло не говори за баща си, но идва на срещите с него с желание и иска да се вижда с баща си и да си играят. От работата по случая на детето е видно, че между него и двамата му родители има изградена емоционална връзка. От

02.10.2022г. детето се отглежда в дома на бащата след предоставени му от съда родителски права върху детето. За детето е осигурен дом, храна, облекло, има избран личен лекар в гр. София и посещава детска градина в гр. София. Ивайло се води и взема от детска градина от бащата. Демонстрира силна привързаност към него. Говори за съвместни преживявания, споделя как ще се забавляват, рисува картини, с които иска да го изненада. Наблюдава се положителна адаптация на детето в детската група. Преди раздялата на родителите детето е посещавало същата детска градина. Включва се в организирани игри, има предпочитания за партньори в игра. Много добри навици за лична хигиена, спазва правила за хранене, личен тоалет. Вниманието му е устойчиво, памет – много добра за възрастта си, въображение – много богато. Поведение – много добро, отношение към заобикалящите го – много добро. Познава учтиви форми на общуване и ги използва по предназначение. Притежава богат активен речник. Води свободно разговор. Работи с много голямо желание по дейности – изобразително изкуство, конструиране и технологии и игри с конструктивни задачи. Любознателен, трудолюбив и много внимателен в дейностите в детската градина, вписва се в детския колектив. На детето са осигурени необходимите помагала по основните педагогически дейности и допълнителни материали за работа. Бащата стимулира емоционалното развитие на детето, като откликва на емоционалните му нужди – насърчава го, хвали го при успех, изразява удоволствие от общуването с него, успокоява го, когато е притеснен и др. Според майката, откакто детето е при баща си, е станало по – затворено. Детето посещава ежедневно детска градина без да има период за адаптация. В присъствие на бащата Ивайло е спокоен. Детето изрази своята потребност и желание да живее заедно със своя баща в гр. София. Детето не посещава ежедневно детска градина. Често бащата работи от вкъщи, за да полага непосредствени грижи за детето. Родителите му също помагат за отглеждането на детето. Детето изразява силна привързаност към баща си, с който живее. Привързано е и към майка си. Не се забелязват прояви на агресия, резервирано отношение или стремеж към самоизолация. На 21.08.2023г. е проведена среща с майката. По нейни данни, от 10 месеца детето се отглежда от баща му по привременни мерки. На нея е определен режим на лични отношения с детето, който тя изпълнява редовно, като се съобразява изцяло с бащата кога му е удобно. При вземането на детето бащата

й представял приемно – предавателни протоколи, които тя не подписвала, тъй като детето им не е вещ. Т. споделя, че Ивайло й разказвал, че не му харесва да живее при баща си, като в неговата стая спи приятелката на Т., а той спи с баща си в спалнята на едно легло. Ивайло й казвал, че не харесва леля Криси и Тери. Детето започнало да рисува страшни и обезпокояващи рисунки, само в черно. Т. казва, че разбира от детето, че баща му и леля Криси го настройват против нея, говорили му лоши неща за нея. Казвали му, че майка му е лоша и изхвърляли всички неща, които тя му е пращала. Т. казва, че неща, които тя купува на детето, когато то е при нея, Ивайло не желае да ги взема за София, защото казвал, че ще му ги изхвърлят. Т. споделя, че по думи на детето, бабата и дядото по бащина линия са го посетили един път в София за 10 месеца. Детето й споделяло, че е оставяно само вкъщи, докато баща му излиза да пазарува или е навън с приятели. Т. казва, че детето й споделяло, че има съдия, който ще реши къде да живее. Знае, че баща му има адвокати и казва, че те често ги посещават в дома им и пред него разговарят за проблемите между родителите му. Т. споделя, че детето изпитва страхове. Ивайло казвал на майка си да гледа да го връща на баща му в точния час, за да не извика баща му полиция. Т. казва, че когато Ивайло е с нея е щастлив и иска да остане да живее с нея. На 15.09.2023г. е извършено посещение от социални работници в жилището на Д. Т.. Присъствали бащата, бабата и дядото по бащина линия и детето Ивайло. В жилището детето притежава собствена стая, където са му осигурени отлични битови и хигиенни условия. Проведен е самостоятелен разговор с детето. Ивайло прави впечатление на активно и интелигентно дете, разговаря спокойно, разказва за преживяванията си. Ивайло разказва, че много обича да рисува. Разказал, че има и много рисунки в дома му в гр. Кърджали, където също се чувства добре. Много обича да играе с вуйчо си. В бъдеще Ивайло споделя, че ще бъде дизайнер. Детето спортува. Показало грамоти от спортни изяви по футбол и тенис. Ивайло разказва, че редовно посещава детската градина. В детската градина всички деца са му приятели. Отпразнувал е рождения си ден с децата. Успешно е завършил трета група и е записан в четвърта група в ДГ 188 гр. София. Детето посещава с удоволствие детската градина. Разказало за съвместната им почивка с баща му. По време на посещението Ивайло демонстрирал емоционалната си привързаност към баща си, към баба си – Мария Димитрова и към дядо си – Иван Т.. На 23.10.2023г. е проведен

самостоятелен разговор с детето. Ивайло споделя, че се чувства много добре със своя баща. През последните две седмици заедно са посещавали тренировки по таекуондо. През почивните дни е посетило новия апартамент на майка си, но е привързано и се чувства по – добре в дома си, където живеят само двамата с татко си.

В хода на съдебното производство е назначена и изготвена съдебно – психиатрична експертиза, като видно от заключението на същата, по време на психиатричното изследване при Д. Т. не се установиха структурни или съдържателни мисловни разстройства с доминантни идеи от какъвто и да било регистър, патология във възприятно – представната дейност и качествена промяна на емоционално – волевите функции. Тези клинични данни дават основание да се приеме, че при него няма психично заболяване от ранг на психоза. Няма клинично основание да се обсъжда и афективно разстройство с манийна или депресивна симптоматика със суицидна нагласа. Когнитивните му функции също не показват клинична патология. Вниманието се насочва адекватно по време на изследването, паметовите запаси обхващат изцяло житейския му диапазон, интелектуалните възможности са в норма, на ниво образование и социален опит, без интелектуален дефицит от някакъв тип. Личностовата му структура се характеризира с особености в границите на общоприетата норма, няма основание да се обсъжда изразена акцентуация на характера или дисхармоничност /Личностово разстройство/. Не се представя информация за злоупотреба с психоактивни вещества. Тъй като при Д. Т. не се установява психотично или депресивно разстройство, както и хронично соматично заболяване, не се налага да приема медикаментозна терапия. При него не се установява състояние на тревожност, обърканост, агресивно поведение, апатия или суицид. Няма информация или медицинска документация за проведено лечение по повод гореописаната симптоматика и не се нуждае от такова. Д. Т. е личност с изградена ценностна система и хармонична личностова структура. Психичното състояние му позволява да се грижи за психоемоционалното развитие на детето си, както и за здравословното му състояние и благополучие. Д. Т. притежава способност да реагира адекватно в състояние на фрустрация и да посреща ежедневните трудности, както и самостоятелно да взема решения, когато е необходимо, без чужда помощ и подкрепа.

От заключението на изготвената съдебнопсихологична експертиза е видно, че към момента на изследването мисловният процес на майката е изводим от нормалнопсихологична дейност. Не се наблюдават данни за качествена промяна в съзнанието и за психотични феномени. Профилът очертава личностова незрялост и нестабилност, колебания в емоционалните регулации до раздразнителност, личностови акцентуации и дисхармонии. В данните от интервюто майката съобщава, че понастоящем приема медикаменти при нужда, когато чувства тревожност. Не съобщава данни, които да описват конкретните преживявания на тази тревожност, не съобщава какви са точно приеманите медикаменти в минал и в настоящ период. Към момента на изследването не се наблюдават данни за промяна в базисните психични годности и декомпенсация на психичните ресурси. Към момента на изследването не се наблюдават данни за психопатологични феномени и на клинична динамика. Наблюдават се акцентуации на личностови дисхармонии, изразяващи се в незрялост на личността, раздразнителност. Данните от изследването показват, че до момента майката не се е грижила сама за отглеждането на детето. Разчита на близостта на нейните родители. Няма данни, които да показват, че Ивайло не е обгрижван адекватно в битов план в нейните домашни условия. Данните от делото и от изследването насочват вниманието към семейната среда, която е дисхармонична в психоемоционален план. Не става ясно каква е промяната в афекта и в емоционалните регулации, до каква степен е загубата на психични ресурси, от което да се приемат медикаменти „при нужда“ от страна на майката. Тези данни също поставят въпроса за дисхармонична среда. Детето е достатъчно обременено в психоемоционален план. Отглеждането е в дисхармонична семейна среда, като към момента преживява драматично в интрапсихичен план влошените интеракции между родителите. При детето има натрупване на тревожност, която се изразява и поведенчески. Емоционалното състояние и поведение на бащата Д. Т. е изводимо от нормата за психична дейност. Не се наблюдават данни за личностови дефицити и дисхармонии. Налице е емоционална стабилност и зрялост. От психодиагностичните М.ки и цялостното изследване няма данни за агресивен тип личност и влошени психоемоционални състояния. Няма данни за зависимости и употреби, предизвикващи същите. Личността на бащата притежава необходимите качества за правилното отглеждане на дете в емоционален, битов и

невропсихичен план. Няма данни, които да насочват, че личността и поведението на бащата са опасни или негативни за правилното развитие на детето. Налице е емоционална връзка между майката и детето. Връзката е на топли и доверителни чувства от страна на детето към майката. Налице е доверителна и емоционална връзка между баща и дете. В присъствието на бащата чувства стабилност, подкрепа и чувство за сигурност. Бащата е с по – високи данни за родителски капацитет. Отглежда и се грижи за детето сам. Сам се грижи за битовите удобства и за домакинството в дома, в който живеят с детето. Личностовите му характеристики предполагат по – голяма стабилност и сигурност за отглеждането на дете. Личностовите характеристики на майката предполагат зависим тип личност с променящи се емоционални регулации, възможни агресивни прояви и данни за афективно отреагиране в интеракциите. Към момента и двамата родители спазват режима на виждане и всеки от двамата към момента спомага Ивайло да има контакт с другия родител. Не се наблюдаваха данни някой от родителите да се опитва да очерни или да дискредитира фигурата на другия. Не се наблюдаваха данни за отчуждение на детето от някой от родителите му. При детето се наблюдава тревожност, която се изразява в протестно поведение и в поведенчески автоагресивни прояви.

Назначена и изготвена е съдебнопсихиатрична експертиза от д-р М. Х. С., видно от заключението на която от направеното психиатрично изследване няма данни Л. Т. да страда от психично заболяване – психоза в смисъла на закона. Не се установиха промЯ. в емоционално – волевата сфера, възприятно – представни разстройства и нарушения в мисловния процес. През 2018г. е регистрирана следродилна депресия с потиснато настроение, тревожност и несигурност, без данни за психотична симптоматика /Халюцинации, налудности и „Аз“ – ови нарушения, поради което е лекувана медикаментозно – факт, който бил потвърден в телефонен разговор с д-р Славчев. Понастоящем Т. не приема медикаменти и не съобщава оплаквания от психиатрично естество. Предвид отсъствието на болестни симптоми на тежко психично заболяване не е необходимо Т. да приема медикаменти, както и не е налице необходимост от настаняване в болница. Към настоящия момент няма пречка от психиатрично естество Т. да полага грижи за себе си, както и за малолетния си син Ивайло.

От обясненията на ищцата по реда на чл. 176 ГПК се установява, че не е

вярно, че същата на 02.04.2021г. е била запозната със съдържанието на заповед за незабавна защита, издадена по гр. д. № 18170/2021г. на СРС, 158 състав и е отказала да изпълни същото; не е вярно, че на 02.04.2021г. тя и нейните близки са отказали да допуснат до дома си служители на ДСП – Кърджали и да предаде детето Ивайло Т. на неговия баща; не е вярно, че еднолично без съгласието на бащата е променила настоящия адрес на детето от гр. София в гр. Кърджали, ул. Славянска № 29; посещавала д-р Илчев два пъти. Не се е консултирала с д-р П. и не я познава. Д-р Илчев посетила по настояване на Д. Т..

От показанията на св. Диана Н. П. – Тенева се установява, че същата работи в Държавна психиатрична болница в гр. Кърджали като началник отделение – първо женско. Работи от 40 години това, както и към момента. Има частна практика. Нейният УИН е 0911111039. Случвало се, когато пациентът не желае да се лекува, по молба на близки и роднини да издава рецепта по думите на близките. Поставя диагноза и евентуално изписва лекарството. Редовно изписва лекарството „оланзапин“. То има няколко приложения. Едното е при психози и като тимостабилизатор. Не знае да се изписва половин таблетка дневно. Не познава Л. Т. и тя не е нейна пациентка. Тя е издала рецептата, на М.ща се на л. 131 от делото, подписът и печатът са нейни. Няма спомен защо е изписала половин таблетка дневно. Половин таблетка се изписва за нещо незначимо, например за емоционален срив. Ищцата не е нейна пациентка и не е в регистъра. Не вписва близкия, който се явява, в регистъра. Има право да изписва рецепти без да вписва лицето в регистъра. Не познава Д. Т.. Познава майката на Д. Т., която е д-р Димитрова. Познават се с нея от дългогодишната си работа. Работят в различни здравни заведения. Категорично никой не е оказвал натиск от страна на ответника върху нея. Не е проследила случая дали и как изписаното по тази рецепта е повлияло на пациента.

Съдът кредитира показанията на св. П. – Тенева като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото.

Видно от показанията на св. Маргарита Г. Тодорова, страните са разделени и не живеят заедно от 4 – 5 години. След като родила, ищцата била известно време в гр. Кърджали. Когато ищцата се разхождала с детето в парковете в гр. Кърджали, бащата не бил с нея. Детето било добре и щастливо

с майка си. От октомври 2022г. детето е в гр. София при баща си. Преди октомври 2022г. детето било щастливо с майка си. В гр. Кърджали ищцата не е работела. Детето посещавало ДГ „Дъга“ детето обичало да посещава тази детска градина. Майката осигурила специална стая и всичко необходимо за детето. На терасата също имало обособен детски кът. След раждането на детето ищцата била много щастлива. След раждането на детето ищцата била в гр. София, но когато детето било на 2 или 3 месеца тя била с него в гр. Кърджали. След като детето заживяло с баща си в София, то не искало да комуникира със свидетелката, защото било прегърнало майка си, било в скута ѝ и не искало да се отделя от нея дори да си поиграят. След октомври 2022г. не се виждали толкова усмивки по лицето на детето. Казало на майка си, че иска да отиде до детската градина и тъй като било събота или неделя, казало на майка си дали не може поне двора да видят. Когато пътували за съдебно заседание, детето постоянно пеело песни и повтаряло „мамо, много те обичам“. Когато детето си тръгвало за гр. София, то плачело и повтаряло „мамо, мамо“. Детето не желае да разговаря относно това, което се случва с неговите родители. Преди около 4 месеца бащата предал детето на майката. Носел някакво яке, не го изпратил точно до колата, детето не плачело. Детето прегърнало и целунало майка си. Детето ходело на детска градина в гр. Кърджали. Първите дни било до обяд и след това ходело редовно

Съдът кредитира показанията на св. Тодорова като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

От показанията на св. Катя Димитрова Колева се установява, че страните са разделени от януари 2021г. През януари 2021г. ответникът довел ищцата и детето в гр. Кърджали. Тогава детето било на три години и половина. Ищцата помолила майка си да гледа детето, за да се върне в гр. София и да разговаря със съпруга си относно това да се разделят и как да отглеждат детето си. От ноември 2017г. ищцата и детето били в гр. Кърджали. Декември месец 2017г. страните провеждали разговори, спорели постоянно, ответникът казал на ищцата „тъпанарка“ и „гадина“. След Новогодишните празници през 2017г. страните си тръгнали заедно за гр. София. В края на януари 2018г. ищцата и детето отново отишли в гр. Кърджали. Детето било тогава на 7 месеца. До октомври 2018г. детето било в гр. Кърджали. През това

време ответникът се обаждал на ищцата, както и на нейната майка. Ответникът казвал „аз те храня толкова време, ти трябва да слушаш какво ти говоря“. През октомври 2018г. ответникът отишъл в гр. Кърджали и страните решили да се приберат заедно в гр. София. През ноември – декември 2020г., докато ищцата пазарувала, ответникът говорел по телефона и казал „тия наглите ме гледат нагло“, „тия селяни и тъпанари не мога да ги търпя“. Ответникът започнал да разговаря с някой друг в друг разговор, като казвал, че много му липсвал, как не можел да понася Л., щял да ѝ носи подаръци. През 2019 – 2020г. ответникът започнал да пише съобщения на майката на ищцата, че всички били психично болни. Казвал, че Л. била психично болна и щял по този начин да ѝ отнеме детето. Пишел също как Л. била с шизофрения и родителите ѝ прикривали това ѝ състояние. Започнал да говори това на всичките им приятели. През януари 2021г. ищцата решила да се разведе. Помолила майка си да гледа детето и тя да се върне в гр. София, за да може да разговаря със съпруга си. След това отношенията между страните не се оправили. От януари 2018г. майката и детето останали в гр. Кърджали. Ищцата има собствен етаж от къща. Има собствена стая, пригодена за Ивайло. Детето и майката останали в гр. Кърджали до октомври 2022г.. Само ищцата полагала грижи за Ивайло и родителите ѝ помагали само, когато ги помоли за това. През април – май 2021г. детето тръгнало на детска градина. Ищцата започнала работа. В детската стая на детето има огромно легло. Пригодили друго по – малко помещение, в което се събират всички играчки. Има топла вода, изключително много дрехи, храна, която детето е пожелало. Детето ходело на карате, танци, рисуване. Майката го учела на цифри, букви, даже и думички на английски. Ивайло обичал да си играе с Лего. Много рисува. Когато детето отива, играе с играчките. Търси своите приятели. На 1 януари 2023г., когато ищцата трябвало да върне детето на бащата, то бягало и се криело из цялата къща и молело майка си да не го води в гр. София. Това се повторило и на 08.10.2023г., когато трябвало детето да бъде върнато на бащата. Плачело и умолявало майка си да не го води. На 08.10.2023г. ищцата била в гр. Кърджали. Първите месеци след октомври 2022г. детето започнало да си гризе ноктите. Детето не искало да говори и да разказва, скърцало със зъби, яде си блузата отпред. Два дена по – рано майката и детето влизали да се къпят. Ищцата била с бански. Детето казало „защо, мамо, си с бански, ние с тате и леля Криси влизаме тримата да се къпем заедно в банята“. Детето

споделяло с баба си как баща му прави скара на терасата, а леля Криси салата, как са изкарвали миналата Коледа заедно. Детето казвало, че когато отиде в гр. София, леля Криси и е там. Тя спяла на неговото легло, а детето заедно с баща си на едно легло. Детето казвало, че тази жена има дете. Тази жена Криси била заедно с ответника в гр. Кърджали, тъй като била извикана по дело за домашно насилие като свидетел през средата на месец май 2023г. Ищцата била взела детето в гр. Кърджали. На терасата на апартамента на ответника били той и Кристина. Стояли на терасата. Детето си смуче блузката не само като говори за Кристина. Когато попитали детето как е леля Криси или нейното детенце, Ивайло започвал да скърца със зъби, не иска да говори и се изнервял. Когато ищцата вземе детето, то не се отделя от нея, дори тя, като отиде до тоалетната, детето стои пред вратата и я чака. Детето казвало много пъти, че иска да живее в гр. Кърджали. Чакало с нетърпение да се прибере в гр. Кърджали. От раждането на детето до октомври 2022г. изцяло майката се грижела за Ивайло. Не е имало момент, в който тя да не може да се грижи за детето. На 15.06.2022г. бащата върнал детето. От 17.06.2022г. ищцата и детето заедно с бабата по майчина линия били в гр. Велинград, тъй като майката обещала на Ивайло топъл басейн за рождения му ден. Детето било при баща си от 01.06. до 15.06.2022г. и от 01.07. до 15.07.2022г. След 15.07.2022г. детето било в болница с Ковид. Ищцата предприела мерки да се премести на квартира в гр. София, докато бъде изграден апартамент, който семейството ѝ закупило в гр. София. Този апартамент е в ж.к. Младост. От януари 2021г. до ноември 2022г. ответникът не заплащал издръжка. След като ищцата завела исковата молба, започнал да ѝ плаща 180 – 200 лева издръжка. През този период бащата виждал детето. майката не е възпрепятствала това. Имало заповед за незабавна защита и от двете страни. Винаги, когато идвал, бащата виждал детето. ищцата няма никакви психически заболявания и не ѝ е изписвано „оланзапин“. В момента ищцата живее в гр. Кърджали и си пренася багажа в апартамента, който е наела. В момента ищцата работи като редактор към БНР гр. Кърджали. През 2019г. детето посещавало частна детска градина. Ищцата тогава започнала работа. Детето е записано в детска градина с молба от майката. Имало молба от ответника за това детето да не бъде записвано на територията на гр. Кърджали. В края на март 2021г. ответникът бил взел детето и в неделя започнали да спорят с ищцата, като той отказвал да го върне. Ищцата му казала, че има подписан договор с ДСП, като

детето трябвало да посещава по график психолог и ответникът не довел детето. На 31.03.2021г. ищцата отишла в гр. София с помощта на полиция взела детето.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Колева като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Петър Георгиев Петров, от зимата на 2021г. страните не живеят заедно, когато ищцата отишла да живее в гр. Кърджали. Детето било първо при баща си, после при майка си, после пак при баща си. През пролетта на 2021г. на паркинга на магазин „Лидл“ в ж.к. Младост имало патрулка, полицаи, родителите и брата на ищцата, както и ответникът. Ответникът имал рани по лицето. Отишъл на ул. „Здраве“ да си извади медицинско удостоверение, след което до СДВР, за да си пусне жалба. Детето било в колата на майка си заедно с нея. Детето плачело. До преди този случай детето било в гр. София при баща си. След това ищцата и цялото ѝ семейство взели Ивайло и го закарали в гр. Кърджали. Когато детето се родило, и двамата родители полагали грижи за него. След това Ивайло почти винаги бил с баща си. Няколко пъти бащата вземал детето от детска градина. Страните живеели в ж.к. Младост. Докато страните живеели заедно, имало случаи, в които ищцата изпадала в състояние. Както стояли и си говорели, тя изведнъж млъкнала, сложила си слушалките, гледала в една точка, все те гледа, а не те вижда. Имало случаи, в които ответникът се обаждал на свидетеля, че ищцата е излязла и не си вдига телефона и той с неговата приятелка са я търсили около блока. Единият път я намерили на пейка около блока пак загледана в нищото. В жилището на страните имало хапчета, едното от които било „оланзапин“. Докато страните живеели заедно, ищцата се обаждала на свидетеля, за да пита къде и с кого е ответникът. Сега Ивайло живее при баща си. Детето посещава спорт. Преди време ходело на карате, на плуване. В момента ходи на таекуондо. Детето ходи с желание на спорт. То е спокойно в присъствието на баща си. Не е тъжно, когато е с ответника. Винаги е усмихнато, играе си. Преди окончателната раздяла на страните, имало раздели, които били кратки за период от около седмица – две. Тогава ищцата се прибирала в гр. Кърджали при родителите си. Тези раздели били след раждането на детето. Когато ищцата си тръгвала при тези раздели,

детето било при баща си, а при окончателната им раздяла през зимата на 2021г. детето останало при баща си. През февруари или март 2021г. бащата отишъл в гр. Кърджали, за да вземе Ивайло. Тогава страните се уговаряли. Детето се радвало, че баща му го взема и че го вижда. Детето влязло в колата и не е плакало. Детето било при баща си до случая на паркинга на магазин „Лидл“. След този случай детето отишло при майка си в гр. Кърджали и около половин – една година детето било в гр. Кърджали. Бащата имал тогава режим на виждане само в присъствието на социални. Ответникът работи в застрахователен брокер „Авви“ от 08.30 часа до 17.30 часа. Родителите на ответника идват от гр. Кърджали да му помагат в грижите с детето. Преди раздялата на страните детето ходило на детска градина в гр. София, която се наМ. в ж.к. Младост до техния блок. В момента то посещава ДГ „Вяра, Надежда и Любав“.

Съдът кредитира показанията на св. Петров като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

От показанията на св. Златка И.а КараС. – Борисова се установява, че детето Ивайло било в частна детска градина 2020 -2021г., която се наМ. в ж.к.. Най – често идвал бащата с детето сутрин и най – често вечер го вземал бащата. Когато майката идвала, детето бягало, плачело и се криело. Детето било прието в държавна детска градина, която също се наМ. в ж.к. Младост 4. Много често детето и бащата били навън. Страните не живеят заедно от почти три години. През 2021г. детето било с майка си в гр. Кърджали. Много пъти, след като децата си тръгнат от частната детска градина, ответникът и Ивайло били там и оставали да си говорят със свидетелката. Детето не спира да говори и то за това, което му се случва в неговата детска градина, за рождениите дни, на които е канен, как баща му го учел да срича. Детето не споделяло нищо за майка си. Бащата и детето винаги са били много близки. Когато Ивайло започнал да посещава частната детска градина, бил на около година и половина – две. Тогава директорът на градината поддържал връзка с майката. Последната писала по вайбър, че има чувството, че нещо лошо се е случило с Ивайло. Питала как е той и директорът изпращал снимки от момента. Имало моменти, когато сутрин Ивайло е плакал и не искал да влиза

в детската градина След като детето се върнало от гр. Кърджали, то било плахо, криело се зад баща си, не искало да комуникира с никого. Сега Ивайло непрекъснато говори за групата в детската градина. Докато Ивайло бил в частната детска градина, си гризъл ноктите. Това било коментирано бегло с майката и по – често с бащата, защото той много по – често задавал въпроси. Преди около два месеца докато вечеряли, майката се обадила по телефона на детето. То разговаряло с нея, но след това нищо не коментирало за нея. Завел свидетелката в стаята си, за да покаже играчките си. Бащата се грижи сам за детето, освен в случаите, когато родителите му не дойдат да ги видят.

Съдът кредитира показанията на св. КараС. – Борисова като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

В хода на съдебното производство са изслушани страните по реда на чл. 59, ал. 6 СК.

Ищцата заявява, че това, което иска, има способността, възможностите да отглежда Ивайло, да му създаде едно добро, стабилно емоционално състояние, да се грижи за него, да му дава най – добрата грижа, на която е способна. Тъй като близо повече от година е отглеждан от баща си, мисли, че това му се отразило доста негативно на емоционалното му състояние. Травми, които ще лекуват заедно, ако съдът реши да постанови родителските права да бъдат изпълнявани от нея. Моли съдът да присъди родителските права на нея, неговата майка.

Ответникът заявява, че през тези три години основното за тях е било никой от родителите да не отсъства от живота на Ивайло. За него родителите на Ивайло трябва да бъдат по равно в живота му, което ще му даде най – голяма психическа сила. Самият факт някой родител да се опитва да отчуждава детето от другия, водейки безразборни, безсмислени заповеди, с които ограничава другия родител, нежеланието да направи компромис със своите чувства за сметка на детето, за него не е правилно и нерационално. Иска и майката да вижда с него детето. детето не е било ограничавано, откакто живее в гр. София. Винаги са се съобразявали с желанието на майката от съдебното решение. След като детето се върнало от гр. Кърджали, то тежало 13 кг, не можело да комуникира с други деца, било е изолирано от

социалните контакти с негови връстници. Това го забелязали много хора. Когато отидат на площадката да играят, то сядало на пейка и казвало „не знам какво да правя“. Когато то било на три години, нямало такъв проблем. В един от социалните доклади дори майката казала, че го държат вкъщи, защото я е страх да не го отвлече. Още от раждането основните грижи полага той. Той го хранел, къпел, той го приспивал, той го извеждал навън, дори той лежал с него в болница „Св. А.“. Сега последната една година Ивайло е съвсем различно дете. Има социален кръг, много приятели, с които постоянно се виждат извън градината. Стараят се всеки път да ходят на различни места в България. Заявява твърдо, че може да полага грижите за отглеждане на детето. Иска освен да е щастлив, иска да го направи един добър човек, мъж, който да си държи на думата и тези позабравени ценности да бъдат въплътени като морал в него.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

След анализ на събраните в хода на съдебното производство доказателства и доказателствени средства и установената фактическа обстановка, съдът на М., че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство. Безспорно се установи, че отношенията между съпрузите са силно влошени, същите са в непрекъснати спорове и конфликти, в подкрепа на което са представените писмени доказателства във връзка с подаваните от всеки от тях молби, сигнали и жалби до различни институции. Страните са фактически разделени от месец януари 2021г., когато съпругата напуснала семейното жилище в гр. София и отишла в дома на своите родители в гр. Кърджали. Между страните липсва връзка на взаимно уважение, доверие и общи грижи за семейството. Предвид това, бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Ищцата е направила изрично искане при решаване на делото съдът да се произнесе и по въпроса за вината, довела до дълбокото и непоправимо разстройство на брака.

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства, наМ., че вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака е и на двамата съпрузи. Именно с напускането на семейното жилище ищцата е нарушила изискването на чл. 15 СК за съвместно живеене на съпрузите и с това свое поведение е предизвикала настъпилата окончателна фактическа раздяла. Съпругът от своя страна е нарушил изискването на чл. 14 СК. Същият не е проявявал необходимото уважение към съпругата си, като я наричал „тъпанарка“ и „гадина“, казвал й също „аз те храня толкова време, ти трябва да слушаш какво ти говоря“, в подкрепа на което са показанията на св. Колева, която лично е възприела описаното поведение на ответника. По делото не се доказаха твърденията на ищцата относно поддържани от ответника извънбрачни връзки, но съдът наМ., че същият е имал емоционални отношения с друга жена. В подкрепа на този извод са показанията на св. Колева, която лично е възприела воден от ответника телефонен разговор, в хода на който същият заявявал, че му липсва, как не можел да понася съпругата си, щял да носи подаръци. Предвид изложените съображения, съдът наМ., че вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е и на двамата съпрузи.

Всяка от страните е предявила иск за предоставяне на родителските права по отношение на роденото от брака дете. По делото безспорно се установи, че и двамата родители са полагали и продължават да полагат грижи за детето Ивайло. Налице е емоционалната връзка между детето и всеки един от родителите му. Ивайло е силно привързан както към майка си, така и към баща си. Ответникът живее в собствено жилище, в което Ивайло разполага със собствена стая и са му осигурени всички необходими условия. От 16.10.2023г. ищцата живее в жилище под наем в гр.София, като преди това същата е живяла в дома на родителите си в гр. Кърджали. Видно от изготвения от ДСП – Младост социален доклад, жилището разполага с детска стая и е налице всичко необходимо за отглеждане на дете. Бащата е трудово ангажиран и работи в „АВВИ“ ООД, майката е редактор в БНР, гр. Кърджали, като в хода на производството са наведени твърдения, че същата е в процес на преместване на работата си в гр. София. От изложените обстоятелства се обосновава заключението, че и двамата родители разполагат и във възможностите на същите е да осигурят и задоволят битовите потребности на Ивайло от подслон, храна, облекло и др. Няма данни някой то родителите да

страда от психично заболяване, не се доказаха в тази посока твърденията на ответника спрямо ищцата. Видно от изготвената от вещото лице д-р М. С. съдебнопсихиатрична експертиза, Л. Т. не страда от психично заболяване. Действително е регистрирана следродилна депресия, но от изследването е видно, че майката не страда и няма данни за психично заболяване. От доказателствата по делото е видно, че всеки от родителите притежава родителски капацитет за отглеждане и възпитание на детето. Както майката, така и бащата полагат необходимите грижи и усилия за правилното развитие на детето. От друга страна, от изготвената съдебнопсихологична експертиза е видно, че детето е достатъчно обременено в психоемоционален план. Отглеждано е в дисхармонична семейна среда, като преживява драматично в интрапсихичен план влошените интеракции между родителите. При детето има натрупване на тревожност, която се изразява и поведенчески /гризане на нокти, смучене на блузата, което се установява и от показанията на св. Колева/. Видно от изследването, поведението на детето е протестно, изразява този протест чрез мълчание, не допуска до себе си трети лица. Бащата е с по – високи данни за родителски капацитет. Отглежда и се грижи за детето сам. Сам се грижи за битовите удобства и за домакинството в дома, в който живеят с детето. Личностовите му характеристики предполагат по – голяма стабилност и сигурност за отглеждането на дете. Личностовите характеристики на майката предполагат зависим тип личност с променящи се емоционални регулации, възможни агресивни прояви и данни за афективно отреагиране в интеракциите. Съгласно съдебната практика */Решение № 1019 от 19.11.2008 г. по гр. д. № 3730/2007 г., I ГО на ВКС/*, „Когато и двамата родители имат добри родителски и възпитателски качества съдът, в интерес на детето, трябва да вземе предвид и факти от значение за по-добрата психологическа среда, в която следва да израсне то, а не само за материалното му обезпечаване. По делото се установи, че от раждането си до фактическата раздяла на родителите детето е живяло трайно и е посещавало детска градина в гр. София. Майката еднолично и без съгласието и въпреки категоричното противопоставяне от страна на бащата, е предприела действия по промяна на местоживеенето на детето от гр. София в гр. Кърджали, както и за записването му в детска градина. Съдът на М., че описаните действия на ищцата безспорно не са в интерес на детето. По делото категорично се установи, че домът на Ивайло е в дома на неговия баща, където е отраснал.

Детето е посещавало детска градина в гр. София, където се е интегрирало, създавало е социални и приятелски контакти. Съдът не споделя доводите на ищцата, че детето чувства като свой дом този на майката в гр. Кърджали, както и че му липсват приятелите и детската градина в гр. Кърджали. Видно от всички изготвени по делото социални доклади, откакто е в дома на баща си, Ивайло е спокоен в негово присъствие, демонстрира привързаността си към него, разказва за преживяванията си с него и тези в детската градина. В хода на социалното проучване Ивайло споделя, че се чувства много добре със своя баща. През почивните дни е посетило новия апартамент на майка си, но е привързано и се чувства по – добре в дома си, където живеят само двамата с татко си. Когато детето се върнало в дома на баща си /съгласно постановените привременни мерки от 28.09.2022г./, то било плахо, криело се зад баща си, не искало да комуникира с никого. В подкрепа на изложеното са показанията на св. КараС. – Борисова, която лично е възприела това поведение на детето. Към настоящия момент Ивайло не спира да говори за това, което му се случва в детската градина, за рождените дни, на които е канен, как баща му го учел да срича. Когато е с баща си, Ивайло е усмихнат, играе си. Посоченото обстоятелство се установява от показанията на свидетелите Петров и КараС. – Борисова, които лично са възприели състоянието на детето. Като съобрази изложеното, съдът наМ., че Ивайло се чувства спокоен и щастлив в дома на баща си, който му осигурява среда, в която детето да се развива положително както във физически, така и в психоемоционален план, което безспорно е в интерес на детето. Бащата е родителят, който осигурява по – сигурна и стабилна психологическа среда за правилното развитие на детето. По отношение на майката съдът наМ. за необходимо да отбележи следното: същата е заявила, че е предприела действия по установяването си в гр. София, за да бъде по – близо до сина си. В подкрепа на рова твърдение са представени два договора за наем от 01.10.2023г. и от 16.10.2023г., като наетите жилища са с адреси: гр. Со и гр.София, ателие 7. При проведеното социално проучване Л. Т. е заявила, че в момента ползва платен отпуск, но в случай, че ѝ бъдат предоставени родителските права, тя ще премести местоработата си в гр. София. Описаното поведение на ищцата внася съмнение относно действителните ѝ намерения за установяването ѝ в гр. София, създава несигурност спрямо детето, което безспорно не е в негов интерес. Съдът, като съобрази гореизложеното, както и

събраните доказателства и преди всичко интереса на малолетното дете Ивайло, счита, че родителските права спрямо него следва да се упражняват от бащата, при когото и детето да живее. На майката следва да бъде определен режим на лични отношения с детето, както следва: майката има право да вижда и взема при себе си детето Ивайло всяка първа, трета и пета седмица от месеца за времето от 17.00 часа в петък, а ако детето посещава детско/учебно заведение и/или извънучебни занятия – след приключване на същите, до 08.30 часа в понеделник, като в случай, че детето е на детско/учебно заведение и/или други извънучебни занятия, майката се задължава да заведе детето до съответното заведение; всяка втора и четвърта седмица от месеца за времето от 17.00 часа във вторник, а ако детето посещава детско/учебно заведение и/или извънучебни занятия – след приключване на същите, до 08.30 часа в четвъртък, като в случай, че детето е на детско/учебно заведение и/или други извънучебни занятия, майката се задължава да заведе детето до съответното заведение; Коледни празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на 24 декември до 20.00 часа на 26 декември; Новогодишни празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 часа на 30 декември до 20.00 часа на 01 януари на следващата календарна година; Великденски празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на Разпети петък до 20.00 часа в понеделник след Великден /Светли понеделник/; един месец през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на бащата. При осъществяване на посочения режим на лични контакти майката следва да взема и връща детето от и в дома на бащата, освен в случаите, когато се задължава да заведе детето на детско/учебно заведение и/или извънучебни занятия. Съдът на М., че така определеният режим на лични отношения на майката с детето ще осигури и гарантира участието на майката в живота на сина ѝ в достатъчна степен, както и ще съхрани емоционалната им привързаност.

Ответникът е направил искане за заплащане на издръжка от майката на детето в минимален размер. Съдът, като съобрази обстоятелството, че майката е трудово ангажирана и реализира доходи, както и потребностите на детето предвид неговата възраст, счита, че във възможностите на майката е да заплаща на сина си месечна издръжка около минимално установения размер, а именно 250.00 лева. Издръжката се дължи от влизане на решението в сила в частта относно определеното местоживее на детето, до настъпване на

законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане.

Никоя от страните не е направила искане за ползване на семейното жилище. Според чл. 56, ал. 1 СК, когато от брака има ненавършили пълнолетие деца, съдът служебно се произнася за ползването на семейното жилище. Съгласно §1 СК, „семеино жилище” е жилището, което е обитавано от двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие деца. От доказателствата по делото се установи, че до настъпването на фактическата раздяла на страните през януари 2021г., същите и малолетното им дете Ивайло са живели в жилище, находящо се в ж.к. 4, което е лична собственост на съпруга, тъй като е придобито преди сключване на брака. Предвид изложеното и като взе предвид, че упражняването на родителските права спрямо малолетното дете се предоставят на бащата, съдът на М., че ползването на семейното жилище следва да бъде предоставено на съпруга.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. Ищцата е заявила, че желае след прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име – Филипова. От представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че съпругата е променила фамилното си име от Филипова на Т.. Поради това съдът следва да постанови след прекратяване на брака съпругата да носи предбрачното си фамилното име – Филипова.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на разноски е направена от ищцата.

С оглед вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака и на основание чл. 329, ал. 1, изр. второ ГПК, разноските по делото остават за всяка от страните така, както ги е направила, поради което и претендираните от ищцата разноски не ѝ се следват. Държавната такса при решаване на делото по иска за развод е в размер на 50,00 лева и следва да се възложи на двете страни по равно, т.е. по 25,00 лева на всяка от тях. Ищцата следва да заплати държавна такса в размер на 360.00 лева за определЕ.та издръжка.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА ГРАЖДАНСКИЯ БРАК , сключен на 28.08.2015г. в гр. Кърджали, за който е издаден Акт за граждански брак № 0639 от 28.08.2015 г. на Община Кърджали, на Д. И. Т., ЕГН *****, И Л. М. Т., ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВЗАИМНА ВИНА НА СЪПРУЗИТЕ**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо детето от брака – Ивайло Димитров Т., ЕГН *****, на неговия баща Д. И. Т., ЕГН *****, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на малолетното дете Ивайло Димитров Т., ЕГН ***** при неговия баща Д. И. Т., ЕГН *****, на адрес: ж.к. 4.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ на майката Л. М. Т., ЕГН *****, с детето Ивайло Димитров Т., ЕГН *****, както следва: майката има право да вижда и взема при себе си детето Ивайло всяка първа, трета и пета седмица от месеца за времето от 17.00 часа в петък, а ако детето посещава детско/учебно заведение и/или извънучебни занятия – след приключване на същите, до 08.30 часа в понеделник, като в случай, че детето е на детско/учебно заведение и/или други извънучебни занятия, майката се задължава да заведе детето до съответното заведение; всяка втора и четвърта седмица от месеца за времето от 17.00 часа във вторник, а ако детето посещава детско/учебно заведение и/или извънучебни занятия – след приключване на същите, до 08.30 часа в четвъртък, като в случай, че детето е на детско/учебно заведение и/или други извънучебни занятия, майката се задължава да заведе детето до съответното заведение; Коледни празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на 24 декември до 20.00 часа на 26 декември; Новогодишни празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 часа на 30 декември до 20.00 часа на 01 януари на следващата календарна година; Великденски празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на Разпети петък до 20.00 часа в понеделник след Великден /Светли понеделник/; един месец през лятото по време, което не съвпада с

платения годишен отпуск на бащата. При осъществяване на посочения режим на лични контакти майката ще взема и връща детето от и в дома на бащата, освен в случаите, когато се задължава да заведе детето на детско/учебно заведение и/или извънучебни занятия, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

ОСЪЖДА Л. М. Т., ЕГН *****, да заплаща на малолетното си дете Ивайло Димитров Т., ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител Д. И. Т., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 250.00 /двеста и петдесет/ лева, считано от влизане на решението в сила относно определеното местоживееие на детето, до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ, находящо се в ж.к. 4, след прекратяване на брака ще се ползва от съпруга Д. И. Т., ЕГН *****.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата Л. М. Т., ЕГН *****, ще носи предбрачното си фамилно име **ФИЛИПОВА**, на основание чл. 326 ГПК, вр. чл. 53 СК.

ОСЪЖДА Л. М. Т., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Д. И. Т., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Л. М. Т., ЕГН *****, да заплати по сметка на СРС сумата от 360.80 /триста и шестдесет/ лева – държавна такса върху издръжката на детето, на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Л. М. Т., ЕГН ***** за присъждане на разноси, като неоснователно.

Решението може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____